

det irakiske politi er klædt ordentligt på; at de er kommet op på et uddannelsesmæssigt niveau, der gør, at de kan overtage hele opgaven pr. 1. juli 2006?

Ligeledes vil jeg spørge ordføreren, om han mener, at de irakiske sikkerhedsstyrker er kommet på et anstændigt fagligt niveau generelt til at kunne varetage den opgave, det vil blive, hvis koalitionen styrker trækkes ud, hvor det så er klart, at der jo vil være en lang, lang række opgaver, som vil skulle løses af irakiske styrker i stedet for.

Der ligger i hvert fald en klar opgave, og den mener jeg ikke man er klar til at kunne overdrage fuldt ud, men det kan ordføreren måske åbne vores øjne for.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Der blev stillet spørgsmål til mig om, hvornår vi vurderer at irakiske sikkerhedsstyrker og politi er klar til at tage over. Vores bud er, at vores opgave er færdig pr. 1. juli. Til den tid er hele den demokratiske proces gennemført, og jeg tror ikke, at sikkerhedssituationen i Irak vil blive forringet af, at vi trækker os ud. Det er meget enkelt.

Det er også sådan, at politiet især i Basraområdet er meget stærkt infiltreret af militser, og det er noget af det mest bekymrende i det øjeblikkelige billede, synes jeg. Derfor er sikkerhedssituationen også præget af, at styrkerne, selv om vi er der, er infiltreret med militser, og af, at der endda er rapporter om, at politi, folk i uniform begår betydelig kriminalitet; bortførelser og mord.

Det er en del af sikkerhedsbilledet, som det tegner sig, og det er da også bidragende til vores overvejelser.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Hr. Niels Helveg Petersen nævner, at den 1. juli er den demokratiske proces tilendebragt. Det lyder jo flot, det lyder som noget, man har læst i en bog. Men hvis man befinder sig i virkelighedens verden og har været med til at genopbygge og stabilisere samfundet i Irak, kan det måske godt være, at det at sige, at en proces er ved at være tilendebragt, måske vil lyde en anelse hult for de implicerede.

Hvad nytter det, at en proces er tilendebragt, hvis man ved overdragelsen ikke er i stand til at

sikre den civile befolkning anstændige vilkår, og hvis man ikke er i stand til at sikre, at den siddende regering kan styrke sit mandat ved embedsudførelsen i hele Irak, og hvis man ikke er i stand til at sikre de store gigantinvesteringer, der har været i Irak gennem de seneste 4 år, hvor man har opbygget 2.000 nye skoler, og hvor man har lavet sygehuse og en lang række andre tiltag vedrørende rindende vand, sanitet osv.? Alle de ting vil der være en risiko ved, hvis det, ordføreren påstår, skulle blive til sandhed og til virkelighed.

Mener ordføreren stadig væk, at når bare den demokratiske proces er tilendebragt, så er hele Irak velbevaret? Der har Dansk Folkeparti i hvert fald en anden opfattelse.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Nej, jeg mener bestemt ikke, at Irak er problemfrit den 1. juli, tværtimod vil Irak forblive et problem i mange, mange år. Jeg har ingen illusioner om en hurtig opbygning af Irak som et demokratisk land. Det er ikke Det Radikale Venstre, der har næret de forestillinger om, at det kunne gå hurtigt.

I øvrigt, hvad angår de store investeringer, synes jeg, at man skal lægge meget mærke til – det har ordføreren åbenbart ikke noteret sig – at f.eks. elektricitetsforsyningen og olieforsyningen i dag er ringere, end den var for et par år siden. Ifølge mine oplysninger er elektricitetsforsyningen meget, meget dårlig, og det samme gælder den samlede olieproduktion, som er lavere nu, end den var for 1 år siden.

De store investeringer har altså ikke vist sig at have den virkning for befolkningen, som man egentlig gerne havde ønsket sig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vi Konservative diskuterer gerne ligesom alle andre: Hvad skal kriterierne være for, hvor længe man skal blive i Irak? Den diskussion har vi jo haft lang tid. Vores holdning er helt klart, at vi skal blive der, så længe FN beder om det, så længe den irakiske regering beder om det, og så længe vi gør en positiv forskel.

Det, vi ikke kan forstå, er, at man kan fastsætte en fast dato. Det ville være dejligt, hvis det passer lige nøjagtig den 1. juli, men hvad, hvis det først passer et år eller halvandet efter?

Lad mig nævne et eksempel for hr. Niels Helveg Petersen: Amerikanerne gik jo som bekendt